

35
174

H. 1. Vocabulorum enucleationem sæpenumero, in gravissimis quoque controversiis, rebus non contemnendam illuminationem promittere, eorumque indolis ignorantiam præsentissimam contra errorum exhibere Lernam, cum non raro experiri datur, non possumus, quin & impræsentiarum **ÆTERNITATIS** sive **ÆTERNI** origini variaque ipsius significationi aliquantisper antè inhæreamus, quam ad ipsius rei contemplationem nos conferamus. *Æternum* & *æternitatem* descendere ab *ævo*, ità, ut *æternus* idem sit, ac *ævitermus*, in *ævum* durans, vel ab *ævo* existens, communis fert opinio. Scaliger de caus. L.L. cap. 31. derivat ab *æthere*, ut idem sit quasi *ætherinus* sive *æthernus*, sicut à vere vernus originem trahit. Alii, ut Svarez. disp. 50. sect. 3. num 3. *æternum* dici putant tanquam *extra terminum*, eò quod hæc duratio est interminabilis. Quod Latini per *æternum* Græci notant per *αἰδιον*, quod *ἀπό τῆς αἰς* semper derivant; unde & Latini *sempiternum* dicunt. Similiter *αἰών* deducunt *ἀπό τῆς αἰς ὄντος* ab eo, quod semper est, ut adeò *αἰώνιος* vi vocis idem sit ac *sempiternus*. Hebræi dicunt *עלמ* à quo Latinum *olimus*, quod notante Servio in 1. Æneid. tres temporis differentias significat: *עלמ* dicitur à latendo, abscondendo, quod nempe terminus & finis æternitatis lateat & nobis sit occultus. Tantum de *ἔτυμολογία*.

Th. 2. Non unam quoque hujus vocis acceptionem esse, ne iis quidem obscurum esse poterit, qui tam in sacris quàm profanis scriptis suspensâ etiam manu versantur. Sic in abstracto *æternum* dicitur (1.) quod initio & fine durationis caret, quæ significatio princeps est, & propriè huc spectat. (2) æternum dicitur, quod durationem aliquo modo habet interminabilem, veluti quod à parte pòst non habet terminum, etsi à parte antè habeat terminum, i. e. etsi inceperit: Sic damnatio impiorum &

Α 3 vita